

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoE/97/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4415218846
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4415218846.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Olivera Kolenčíka v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpený: Advocate s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 36 865 141, proti povinnej: S. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., F. I. XXXX/XX, zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Košice, Kuzmányho 29, IČO: 47 234 466, o vymoženie 107,61 eura s príslušenstvom a trov exekúcie, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 20. júla 2020, č. k. 17Er/1140/2015-102, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Povinnej voči oprávnenému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Okresný súd Nové Zámky (súd prvej inštancie v zmysle § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“ a ako exekučný súd v zmysle § 45 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení platnom a účinnom do 31.03.2017, ďalej len „Exekučný poriadok“) uznesením zo dňa 20.07.2020, č. k. 17Er/1140/2015-102, námietkam povinnej proti exekúcii zo dňa 15.11.2016 vyhovel.

1.2. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 243d ods. 2, § 243h ods. 1, § 50 ods. 1, § 41 ods. 1, ods. 2 písm. d/, § 44 ods. 3, § 243h ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017, § 35, § 45 ods. 1, 2 a zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (ZoRK) v znení účinnom do 31.12.2014 ako aj podľa § 250 ods. 2 CSP.

2.1. V odôvodnení uznesenia poukázal na to, že oprávnený sa svojím návrhom domáhal voči povinnej vykonania exekúcie na peňažné plnenie vo výške 107,61 Eur s príslušenstvom a trov exekúcie, keď poukazoval na právoplatné a vykonateľné rozhodnutie - Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu, ktorý vydal Slovenský rozhodcovský súd zriadený Slovenskou rozhodcovskou a.s., sp. zn. SR 10757/14 zo dňa 05.11.2014.

2.2. Poverením tunajšieho súdu č. k. 17Er 1140/2015-15 zo dňa 27.06.2016 bol vykonaním exekúcie poverený súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý, Exekútorský úrad so sídlom v Bratislave, Záhradnícka 60 (ďalej len „exekútor“), na základe ktorého súdny exekútor doručil povinnej dňa 12.11.2016 Upovedomenie o začatí exekúcie EX 27652/2015 zo dňa 18.10.2016.

3. Dňa 24.11.2016 boli súdnemu exekútorovi doručené námietky povinnej proti exekúcii zo dňa 15.11.2016. V námietkach uvádzala, že zmluva o úvere uzatvorená medzi ňou a oprávneným bola zmluva spotrebiteľská v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka. Súčasťou zmluvy bola aj Rozhodcovská zmluva, ktorá bola podľa povinnej uzavretá bez možnosti povinnej - spotrebiteľa ovplyvniť jej obsah, a teda nebola dohodnutá individuálne. Takáto rozhodcovská zmluva je v neprospech povinnej, preto je neprijateľná. Exekučný titul - Rozhodcovský rozsudok tak bol vydaný v rozpore so zákonom. Uzatvorením rozhodcovskej zmluvy viažucej sa k zmluve o úvere došlo k jednoznačnému zhoršeniu postavenia povinného v postavení spotrebiteľa. Zmluvou s takýmto znením si spotrebiteľ jednoznačne

zhoršil svoje zmluvné postavenie. Bez uzavretia uvedenej rozhodcovskej zmluvy by sa konanie uskutočnilo v mieste bydliska povinnej a nie v Bratislave. O zjavnú nerovnováhu medzi podnikateľom a spotrebiteľom a neprijateľnú zmluvnú podmienku ide aj z toho dôvodu, že oprávnený si priamo a autoritatívne v predformulovanej rozhodcovskej zmluve určil pre prípad vzniku sporu z predmetnej zmluvy, možnosť výberu či prípadný spor predloží Stálemu rozhodcovskému súdu zriadenému alebo pred príslušný súd Slovenskej republiky. Teda v konečnom dôsledku ide o oprávneného, ktorý má eminentný záujem na tom, aby boli spory so žalobcom riešené pred ním zvoleným rozhodcovským súdom, pred ktorým bude postavenie žalobcu oveľa výhodnejšie. Povinný na rozdiel od oprávneného nemohol nijako ovplyvniť výber rozhodcovského súdu ani výber osoby rozhodcu.

4.1. Uznesením Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 11.05.2017 č. k. 17Er/1140/2015-41 súd v zastúpení vyššieho súdneho úradníka zamietol námietky povinnej zo dňa 15.11.2016 proti exekúcii s odôvodnením, že rozhodcovská zmluva bola osobitne dojednaná, mala písomnú formu ako aj formu osobitnej zmluvy. Rozhodcovská doložka nebola súčasťou Zmluvy o úvere, ale zmluva o úvere a rozhodcovská zmluva boli dva osobitne podpísané dokumenty nezávisle od seba, preto mal za to, že rozhodcovský rozsudok je spôsobilým exekučným titulom, na základe ktorého mohlo byť vydané poverenie na vykonanie exekúcie.

4.2. Proti rozhodnutiu súdu, ktorým námietky povinnej proti exekúcii zamietol, podala povinná prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonnej lehote sťažnosť.

5.1 O sťažnosti povinnej rozhodol Okresný súd Nové Zámky uznesením zo dňa 12.02.2018 č. k. 17Er/1140/2015-69 tak, že sťažnosti v plnom rozsahu vyhovel a uznesenie č. k. 17Er/1140/2015-41 zrušil. Svoje rozhodnutie o zrušení uznesenia odôvodnil tým, že v danom prípade bola dňa 04.10.2012 medzi oprávneným a povinnou ako spotrebiteľkou spísaná rozhodcovská zmluva, ktorá má formu vopred pripravenej formulárovej zmluvy, keď v čl. II. upravuje predmet zmluvy, podľa ktorého všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere č. 4017001787 uzatvorenej dňa 04.10.2012 vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré by vznikli z dohody o vyplnení zmienek zabezpečujúcich úverovú zmluvu a uplatnenie práv z takto vyplnenej zmenky vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie mali byť riešené a/ pred Stálym rozhodcovským súdom alebo b/ pred príslušným súdom Slovenskej republiky. V článku II. bod 3 sa zmluvné strany dohodli, že ktorákoľvek zo zmluvných strán má právo od zmluvy aj bez uvedenia dôvodu odstúpiť, a to v lehote 10 dní od jej uzatvorenia.

5.2. Uviedol, že exekučný súd je v každom štádiu konania povinný skúmať exekučný titul ako aj to, či spotrebiteľská rozhodcovská zmluva spĺňa podmienky ustanovené právnymi predpismi. Rozhodcovská zmluva uzatvorená so spotrebiteľom, ak má byť akceptovaná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Z predloženej rozhodcovskej zmluvy nevyplýva, že spotrebiteľ mal reálnu možnosť obsah predloženej formulárovej rozhodcovskej zmluvy ovplyvniť, resp. niektorú zo zmluvných dojednaní vylúčiť.

5.3. V zmysle § 53 ods. 1 až 3 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (neprijateľná podmienka), pričom za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za dojednané.

6.1. Vzhľadom na to, že súd posúdil sťažnosť povinnej ako dôvodnú, majúca za preukázané, že exekučný titul ani rozhodcovská zmluva neboli podrobené dostatočnej súdnej kontrole už v čase pri rozhodovaní o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie a neboli k rozhodnutiu pripojené vyššie uvedené písomnosti, súd opätovne vec posúdi v zmysle vyššie uvedeného a podrobí súdnej kontrole exekučný titul ako aj to, či rozhodcovská zmluva nespôsobuje nevyváženosť v právach a povinnostiach zmluvných strán, pričom sa bude riadiť aj v zmysle § 54 ods. 2 OZ tým, že v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Ak súd na základe prieskumnej činnosti dospeje k záveru, že nie je splnená ktorákoľvek z vyššie uvedených podmienok, zhodnotí či v danom konaní možno pokračovať, resp. opätovne rozhodne o námietkach povinnej.

7.1. Súd prvej inštancie opätovne preskúmal spisový materiál, podrobil súdnej kontrole Zmluvu o úvere č. 4017001787 uzatvorenú dňa 04.10.2012, Rozhodcovskú zmluvu uzatvorenú dňa 04.10.2012 a samotný exekučný titul (Rozhodcovský rozsudok).

7.2. Z predložených listinných dôkazov dospel k záveru, že povinná uzavrela zmluvný vzťah s osobou dodávateľa, ktorá v rámci svojej podnikateľskej činnosti v čase uzavretia zmluvy poskytovala úvery. Povinná je fyzickou osobou, ktorá pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, preto súd právny vzťah posúdil ako vzťah spotrebiteľský a z tohto titulu povinná v postavení spotrebiteľa požíva zákonom poskytnutú všeobecnú ochranu.

7.3. Z predloženej rozhodcovskej zmluvy nevyplýva, že spotrebiteľ nemal možnosť obsah predloženej formulárovej rozhodcovskej zmluvy ovplyvniť, resp. niektorú zo zmluvných dojednaní vylúčiť. Rozhodcovská zmluva uzatvorená medzi povinnou a oprávneným nie je individuálne dojednanou zmluvou, pretože bola povinnej predložená spolu so zmluvou o úvere na vopred pripravenom formulárovom tlačive, ktorého obsah povinná nevedela a nemohla nijako ovplyvniť. Súd bol preto toho názoru, že takéto dojednanie rozhodcovskej doložky, resp. rozhodcovskej zmluvy, ktoré je jednoznačne v neprospech spotrebiteľa a v prospech dodávateľa a spôsobuje značnú nerovnováhu medzi stranami zmluvného vzťahu, a preto má charakter neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorá bola dojednaná v rozpore s ustanovením § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a tiež v rozpore s ustanoveniami smernice Rady 93/13/EHS, nebola dojednaná individuálne (opak podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka preukázaný nebol, preto je rozhodcovská zmluva absolútne neplatná (§ 39 Občianskeho zákonníka).

8.1. Vzhľadom ku konštatovaniu neplatnosti rozhodcovskej zmluvy súd neakceptoval exekučný titul, považoval ho za nevykonateľný, lebo ho vydal orgán, ktorý na to splnomocnený nebol, pretože konal na základe rozhodcovskej zmluvy, ktorá nie je platná. Exekučný titul treba považovať za tzv. nulitný právny akt a to práve z dôvodu, že bol vydaný orgánom, ktorý nemal na vydanie exekučného titulu právomoc.

8.2. Súd na základe uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení o námietkach povinnej proti exekúcii vyhovel.

9.1. Proti tomuto uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky, vedeného pod sp. zn. 17Er/1140/2015 zo dňa 20.07.2020 podal oprávnený v zákonnej lehote odvolanie, uvádzajúc, že v predmetnej veci bolo oprávnenému doručené Uznesenie Okresného súdu Nové Zámky, vedeného pod sp. zn. 17Er/1140/2015 zo dňa 20.07.2020, prostredníctvom ktorého súd exekúciu zastavil.

9.2. Oprávnený má za to, že v exekučnom konaní došlo k vade uvedenej v § 365 ods. 1 písm. f/ CSP „súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam“ a k vade uvedenej v § 365 ods. 1 písm. h/ CSP „rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.“

10.1. Uvádzal, že podľa ustanovenia § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka platného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere je neprijateľnou podmienkou dojednanie, ktoré vyžaduje v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Je nepochybné, že rozhodcovská zmluva, dohodnutá medzi oprávneným a povinným je tzv. nevýhradnou rozhodcovskou zmluvou, keďže umožňuje každej zmluvnej strane domáhať sa ochrany svojich práv buď prostredníctvom rozhodcovského konania alebo súdneho konania. Už len z tohto pohľadu rozhodcovská zmluva nevyžaduje od povinného, aby spory s oprávneným riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Z článku II. predmet zmluvy bod 1 jasne vyplýva, že nie je daná výlučnosť rozhodcovského súdu, a povinný sa má možnosť v prípade nespokojnosti obrátiť na všeobecný súd.

10.2. Poznamenal, že obdobnou otázkou sa zaoberal aj Okresný súd Rimavská Sobota v rozsudku sp. zn. 14C/214/2014 zo dňa 24.09.2015, ktorý zamietol žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Poukázal aj na Rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/107/2015 zo dňa 28.02.2016 o zamietnutí žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku, ako aj na Rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 12Cb/114/2014-104. Oprávnený poukázal aj na ďalšie rozhodnutia Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 13.11.2017, sp. zn. 2Er/1464/2015, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43 CoE/297/2017 zo dňa 24.08.2017, Okresného súdu Svidník sp. zn. 6C/176/2014-75.

11. Podľa odbornej literatúry rozhodcovská doložka v spotrebiteľskej zmluve, ktorá je pre spotrebiteľa nevýhradná (t. j. dáva mu možnosť vždy sa pred podaním žaloby proti dodávateľovi rozhodnúť, či ju podá na všeobecnom alebo rozhodcovskom súde) nebude dotknutá ustanovením § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka (Magál, M. - Kubina, P.: Rozhodcovské doložky v spotrebiteľských zmluvách. Justičná revue, 2008, č. 4, s. 616 a nasl.). Povinný má teda kedykoľvek právo sa slobodne rozhodnúť, na ktorom orgáne uplatní svoje právo. Každému účastníkovi rozhodcovského konania sa má poskytnúť rovnaká možnosť na uplatnenie jeho práv a na ich ochranu. V prípade, že sa účastníci rozhodcovského konania dohodnú na predložení svojho sporu na prerokovanie stálemu rozhodcovskému súdu v zásade platí, že sa podrobujú predpisom tohto súdu. Podľa § 14 ods. 2 ZoRK upravujúceho náležitosti rokovacieho poriadku, rozhodcovský súd postupuje v ňom neupravených otázkach podľa ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní.

12.1. Rovnaké postavenie účastníkov konania sa musí prejavovať v procesnom postupe súdu od podania žaloby až po vydanie rozhodcovského rozsudku, ktorý obom stranám umožní predkladať návrhy na vykonanie dôkazov, podanie vzájomnej žaloby, návrhy na doplnenie žaloby a najmä právo vyjadriť sa k predloženým dôkazom druhej strany.

12.2. Oprávnený odmieta akékoľvek argumenty, ktoré majú evokovať stav, že rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná, nakoľko rozhodcovská zmluva nie je uzatváraná vždy. V prípade

predmetnej zmluvy sa teda jedná o individuálne dojednanú podmienku, v prípade ktorej nemôže ísť o podmienku neprijateľnú v zmysle naznačovanom povinným. Navyše z dôvodu existencie samostatného dokumentu má dlžník/klient (v tomto prípade povinný) na výber, či sa rozhodcovského konania zúčastní, alebo nie. Je navyše logické, že pokiaľ by zo strany spotrebiteľa došlo po uzavretí zmluvy k jej porušeniu, t. j. k jeho protiprávnemu konaniu, bude to práve dodávateľ, ktorý bude nútený obrátiť sa so žiadosťou o právnu ochranu na príslušný orgán, a to buď na základe voľby medzi rozhodcovským a súdnym konaním, alebo priamo na súd (pretože vo vzťahu k nemu nebude uzavretá rozhodcovská doložka) alebo priamo na rozhodcovský orgán (pretože vo vzťahu k nemu bude rozhodcovská doložka výhradná). Následky tohto procesného kroku už upravuje príslušné procesné právo, a nie rozhodcovská zmluva. Podľa ustanovenia § 19 ZoRK podanie žaloby na rozhodcovský súd má rovnaké právne účinky, ako keby bola žaloba podaná na súd.

12.3. Po začatí rozhodcovského konania nemožno v tej istej veci konať a rozhodovať na súde alebo pred iným rozhodcovským súdom. Znamená to teda prekážku litispendencie pre akékoľvek ďalšie žaloby v tej istej veci, a to aj v obrátenom procesnom postavení. Podľa § 106 ods. 3 OSP ak sa rozhodcovské konanie začalo skôr, než došlo k súdnemu konaniu, preruší súd konanie o neexistencii, neplatnosti alebo zániku zmluvy až do doby, než sa v rozhodcovskom konaní rozhodne o právomoci alebo vo veci samej. Takýmto záverom nie je navyše vôbec dotknuté právne postavenie spotrebiteľa. Ten má predsa možnosť obrátiť sa skôr ako dodávateľ na všeobecný súd s nárokom z titulu porušenia jeho (napr. spotrebiteľských) práv alebo má možnosť sa brániť v rozhodcovskom konaní. Platnosť právneho úkonu navyše treba hodnotiť v čase jeho uzavretia a bez hypotetického zvažovania okolností, ktoré môžu, ale nemusia, nastať po jeho uzavretí. Dôležité teda je to, či zmluva v čase jej uzavretia sama osebe umožňuje alebo neumožňuje spotrebiteľovi uskutočniť voľbu medzi súdom alebo alternatívnym riešením sporu. Nie je vôbec dôležité, čo sa môže stať v budúcnosti. Oprávnený je presvedčený, že rozhodcovská zmluva bola uzavretá platne, v zmysle platných právnych predpisov (v čase uzavretia rozhodcovskej zmluvy) a nemožno mať teda žiadne pochybnosti o jej legitímnosti.

13. Zásadná prípustnosť rozhodcovskej doložky v spotrebiteľských sporoch bola priznaná Rozsudkom Vrchného súdu v Olomouci zo dňa 2. marca 2011, sp. zn. 12 Cmo 13/2010, pričom tento súd výslovne uviedol, že existencia rozhodnutia ESD č. C-168/05 vo veci Elisa Maria Mostaza Claro proti Centro Móvil Milenium SL. v zmysle jeho bodov č. 36-39 nestanovuje povinnosť národného súdu prehlásiť rozhodcovskú doložku z úradnej moci za neplatnú a vyvodíť z toho ďalšie dôsledky. Prípustnosť rozhodcovských doložiek v spotrebiteľských sporoch bola v podobe odmietnutia vecného prieskumu rozhodcovských rozsudkov potvrdená o.i. aj Rozsudkom Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 30. októbra 2009, sp. zn. 33 Cdo 2675/2007, ako aj Rozsudkom Krajského súdu v Hradci Králové zo dňa 1. marca 2011, sp. zn. 19Co 481/2010 publikovaného na www.profipravo.cz. Rozsudkom Najvyššieho súdu ČR zo dňa 29. júna 2010, sp. zn. 23 Cdo 1201/2009 bolo popri pripustení rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskom spore uvedené, že rozhodcovská doložka bola písaná dobre čitateľným písmom a spotrebiteľ dobre vedel, že text, ktorý podpisuje, obsahuje rozhodcovskú doložku, ako aj to, že aj ochrana spotrebiteľa má svoje medze a v žiadnom prípade ju nemožno ponímať ako obranu jeho ľahkomyselnosti a nezodpovednosti. Prípustnosť rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskom spore potvrdil Najvyšší súd ČR aj svojím uznesením zo dňa 28. apríla 2010, sp. zn. 23 Cdo 4895/2010. Uznesenie Najvyššieho súdu ČR zo dňa 30. marca 2009, sp. zn. 32 Cdo 1590/2008 s právnou vetou: v prípade spotrebiteľskej zmluvy nie je dojednanie rozhodcovskej doložky vylúčené bolo publikované pod číslom C 7386 v Súbore rozhodnutí Najvyššieho súdu ČR, ako aj v systéme www.beck-online.cz. Odborná literatúra použité rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskom spore pripúšťa, pričom oprávnený odkazuje na: Hulmák, M. - Tomančáková, B.: Rozhodcovské konanie ako vhodný prostriedok riešenia sporov medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Obchodnoprávna revue, 2010, č. 6 a 7, s. 168 a nasl. a 189 a nasl.; Nový, Z.: Spotrebiteľské úvery a rozhodcovské konanie. Jurisprudence, 2010, č. 7, s. 22 a nasl..

14.1. Rozhodcovská zmluva ako dokument na samostatnom liste papiera môže, ale rovnako nemusí byť uzavretá spolu so zmluvou o úvere. Následne preto, v prípade, že žiadateľ o úver uzavrie rozhodcovskú zmluvu, pri vzniku sporu zo zmluvy o úvere má každá strana možnosť voľby medzi rozhodcovským a súdnym konaním (nakoľko sa jedná o tzv. nevýhradnú rozhodcovskú zmluvu). V prípade, že rozhodcovskú zmluvu žiadateľ neuzavrie, eventuálny spor zo zmluvy o úvere sa bude riešiť súdnou cestou. Je navyše logické, že pokiaľ by zo strany dlžníka došlo po uzavretí zmluvy k jej porušeniu, t. j. k jeho protiprávnemu konaniu, bude to práve veriteľ, ktorý bude nútený obrátiť sa so žiadosťou o právnu ochranu na príslušný orgán, a to buď na základe voľby medzi rozhodcovským a súdnym konaním, alebo priamo na súd (pretože vo vzťahu k nemu nebude uzavretá rozhodcovská zmluva) alebo priamo na rozhodcovský orgán (pretože vo vzťahu k nemu bude rozhodcovská zmluva výhradná). Následky tohto procesného kroku už upravuje príslušné procesné právo, a nie rozhodcovská zmluva.

14.2. Ako z vyššie uvedeného vyplýva, v prípade rozhodcovskej zmluvy sa teda jedná o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku. Medzi oprávneným a povinným bola v predmetnom prípade uzatvorená rozhodcovská zmluva, a to na samostatnom liste papiera, oddelene od samotnej Zmluvy o úvere. Zároveň oprávnený poukazuje, že povinný svojím podpisom zo dňa 04.10.2012 vyhlásil, že s uzatvorením Rozhodcovskej zmluvy súhlasí, zároveň vyhlasuje, že bol pred uzatvorením zmluvy osobitne poučený o dôsledkoch uzatvorenia tejto rozhodcovskej zmluvy. Povinný svojím podpisom ako vážnym, zrozumiteľným a určitým prejavom vôle súhlasil s uzavretím.

15.1. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti má Oprávnený za to, že Rozhodcovskou zmluvou bola platne založená právomoc Rozhodcovského súdu, a preto aj rozhodnutie, ktoré bolo výsledkom rozhodcovského konania má povahu Exekučného titulu (nadobudlo právoplatnosť aj vykonateľnosť).

15.2. Oprávnený navrhol, aby súd druhej inštancie podľa ustanovenia § 389 CSP v platnom znení napadnuté Uznesenie v prvom výroku zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň oprávnený žiada úhradu trov konania, ktorý mu vznikli, vrátane trov odvolacieho konania.

16. K odvolaniu oprávneného sa písomne rozsiaholo vyjadrila povinná, ktorá prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedla, že tvrdenia oprávneného obsiahnuté v odvolaní považuje za nesprávne a odvolanie ako také za nedôvodné z nižšie uvedených dôvodov.

17.1. K argumentácii oprávneného na popretie záverov súdu o neplatnosti rozhodcovskej zmluvy poznamenala, že uvedené tvrdenia oprávneného sú zavádzajúce a neodzrkadľujúce skutočné okolnosti uzatvárania predmetnej rozhodcovskej zmluvy. Z rozhodovacej praxe musí byť súdu známe, že toto nie je prvý prípad, kedy veriteľ vymámal od spotrebiteľa podpis rozhodcovskej zmluvy v čase nedostatočnej bdlosti spotrebiteľa, resp. že spotrebiteľ nemal reálnu možnosť odmietnuť uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy alebo jej pripomienkovanie a skutočnú možnosť ovplyvniť znenie jej obsahu.

17.2. Povinná sa tiež pridrižava svojej argumentácii v predchádzajúcich podaniach z ktorých vyplýva, že konajúci rozhodcovský súd pri vydávaní predmetného exekučného titulu pochybil, keď ho vydal v absolútnom rozpore so zákonom, lebo napriek zákonom stanovenej povinnosti nevykonal kontrolu neprijateľnosti zmluvných podmienok predmetnej zmluvy o úvere v zmysle ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a navyše opomenul ďalšiu zásadnú skutočnosť, že predmetný úver obsahuje množstvo ustanovení, ktoré možno považovať za neprijateľné zmluvné podmienky v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vo veci konajúci súd tak vo svojom rozsudku zaviazal povinného na plnenie, na ktoré oprávnený ani nemal nárok. To, že súd priznal oprávnenému plnenie, na ktoré tento nemal nárok, navyše v prípade kedy bol odporcom neinformovaný spotrebiteľ, je v rozpore s princípom ochrany spotrebiteľa, so zákonom a v neposlednom rade i v rozpore s verejným poriadkom. Povinná teda súhlasí s rozhodnutím súdu o vyhovení námietkam, lebo je daný dôvod aj na postup podľa § 57 ods. 1 písm. g/, l/ Exekučného poriadku, keďže sú dané dôvody na zastavenie exekúcie (priamy rozpor rozhodcovského rozsudku a postupu súdu pri jeho vydávaní so zákonom), z dôvodu toho, že výkon predmetného exekučného titulu - nezákonného rozhodcovského rozsudku by bol bezpochyby v rozpore s verejným poriadkom.

18.1. Uzatvorením rozhodcovskej zmluvy k predmetnej zmluve o úvere uzatvorenej medzi oprávneným a povinným došlo k jednoznačnému zhoršeniu postavenia povinného v postavení spotrebiteľa, resp. k vzniku hrubého nepomeru v právach medzi oprávneným a povinným zo zmluvy o úvere. O zjavnú nerovnováhu medzi podnikateľom a spotrebiteľom a neprijateľnú zmluvnú podmienku (§ 53 ods. 1 a ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka) ide najmä z dôvodu, že oprávnený si priamo a autoritatívne v predformulovanej rozhodcovskej zmluve určil pre prípad vzniku sporu z predmetnej zmluvy, možnosť výberu či prípadný spor predloží stálemu rozhodcovskému súdu alebo príslušnému všeobecnému súdu Slovenskej republiky. Právo výberu akému súdu spor predloží spočíva podľa zmluvy na tej zmluvnej strane, ktorá podáva žalobný návrh - teda v konečnom dôsledku ide o oprávneného, ktorý má eminentný záujem na tom, aby boli spory so spotrebiteľmi riešené pred rozhodcovským súdom, pred ktorým bude postavenie oprávneného oveľa výhodnejšie. V konečnom dôsledku nemá spotrebiteľ na základe takto dojednanej rozhodcovskej doložky (zmluvy) reálnu možnosť rozhodnúť o tom, či spor s dodávateľom bude prejednaný pred všeobecným súdom SR alebo nie. Túto možnosť rozhodnúť sa má spotrebiteľ jedine v prípade, ak on sám je aktívnou, žalujúcou stranou. V prípade, ak žalobu podáva dodávateľ, spotrebiteľ nemá akúkoľvek možnosť zmeniť jeho rozhodnutie predložiť spor na riešenie rozhodcovskému súdu. Takto dojednaná rozhodcovská doložka nenapĺňa reálne znaky alternatívne dojednanej rozhodcovskej doložky, a preto predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Uvedené vyplýva zo samého účelu a teleologického výkladu predmetných ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré je nutné vykladať taktiež vo svetle újnej právnej úpravy.

18.2. Povinná poukázala na viacero rozhodnutí krajských súdov (napr. KS v Banskej Bystrici sp. zn. 2CoE/253/2014, 2CoE/190/2014, 4CoE/89/2014, 2CpE/253/2014, 15CoE/133/2016, 2CoE/77/2015,

1CoE/309/2014, KS v Trnave sp. zn. 10CoE/326/2010, KS v Nitre sp. zn. 7CoE/104/2015, 25CoE/404/2015, 8CoE/86/2014, KS v Košiciach sp. zn. 15CoE/238/2015, 16CoE/245/2015, KS v Trenčíne sp. zn. 5CoE/135/2015, 23CoE/338/2015 a iné).

19.1. Uzatvorením rozhodcovskej zmluvy v takomto znení si spotrebiteľ jednoznačne zhoršil svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Bez nej by sa konanie uskutočnilo v mieste jeho bydliska, a to podľa príslušných ustanovení procesných predpisov upravujúcich civilný proces a s garanciou ústavných práv, ktorých znenie je pre spotrebiteľa omnoho priaznivejšie než vnútorný štatút rozhodcovského súdu, podľa ktorého prebiehalo rozhodcovské konanie - známe omnoho väčšou benevolenciou postavenou v prospech podnikateľa, o. i. kratšími lehotami na podanie opravného prostriedku proti rozhodnutiu, vyššími trovami konania. V súvislosti so zhoršením postavenia spotrebiteľa povinný upriamuje pozornosť na tú skutočnosť, že predmetné rozhodcovské konanie sa vyznačuje písomnou formou. Podľa názoru povinného však aj konanie vedené výlučne v písomnej forme, môže znamenať zhoršenie postavenia spotrebiteľa, nakoľko tento nemá možnosť priamo komunikovať s rozhodcovským súdom, namietat' tvrdenia protistrany alebo inak účinne sa brániť v konaní. Povinný zároveň nemal na rozdiel od oprávneného reálnu možnosť ovplyvniť výber rozhodcovského súdu ani výber osoby rozhodcu, čím došlo taktiež k znevýhodneniu spotrebiteľa. Táto zmluva predstavuje ukázkový príklad zmluvnej nevyváženej a podstatne výhodnejšieho zmluvného postavenia podnikateľa voči slabšej strane - spotrebiteľovi. Vzhľadom na uvedené skutočnosti má za to, že predmetná rozhodcovská zmluva je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

19.2. V intencích uvedeného povinná poukázala na to, že predmetná rozhodcovská zmluva nebola platne individuálne dojednaná tak ako to predpokladá Občiansky zákonník vo svojom ustanovení § 53 ods. 2. Z predmetného ustanovenia Občianskeho zákonníka vyplýva, že pre skúmanie individuálnosti dojednania je nutné posúdiť taktiež objektívnu možnosť ovplyvniť znenie tej ktorej podmienky zo strany spotrebiteľa a nielen to, či k dojednaniu podmienky došlo formálne na osobitnom liste papiera alebo nie. Zmluvu o úvere, všeobecné podmienky poskytnutia úveru ako ani rozhodcovskú zmluvu nemohol spotrebiteľ ovplyvniť (nijako zmeniť, upraviť znenie jej textu, vylúčiť niektoré jej dojednanie) nakoľko boli vopred predformulované a v takomto znení predložené spotrebiteľovi. Dodávateľ sám predložil rozhodcovskú zmluvu na podpis spotrebiteľovi bez toho, aby ho upozornil na právne dôsledky, ktoré preňho plynú z uzatvorenia takejto zmluvy. Na uvedených skutočnostiach nemení nič predformulovaný text zmlúv, ktoré malým ťažko čitateľným písmom môžu obsahovať údajné prehlásenie spotrebiteľa o tom, že uzatvára rozhodcovskú zmluvu dobrovoľne, pričom spotrebiteľ o podobných vyjadreniach v zmluve nemá ani len vedomosť v čase ich podpisu. Dodávateľ takýmto konaním zneužíva práve slabšie postavenie spotrebiteľa v procese uzatvárania formulárových zmlúv.

19.3. Povinná poukazuje na ustanovenie § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého dôkazné bremeno v otázke individuálnosti dojednania (pričom toto nie je preukázané existenciou osobitnej listiny ako to vyplýva z predchádzajúceho textu) spočíva na strane oprávneného (veriteľa). Vzhľadom na uvedené skutočnosti má za to, že rozhodcovská zmluva nebola so spotrebiteľom individuálne uzatvorená, čo vyplýva z nemožnosti ovplyvniť jej formulárový obsah. V tejto súvislosti poukázala povinná aj na Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.02.2017, vydané pod sp. zn.: 21XECdo/8/2016 - 87, v ktorom sa uvádza: „V preskúmvanej veci súd nesprávne vyhodnotil zákonnosť prijatej rozhodcovskej zmluvy, pričom sa obmedzil len na konštatovanie, že bola podpísaná, čím došlo k jej individuálnemu dojednaniu, preto podľa jeho názoru nemôže byť považovaná za neprijateľnú podmienku podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a teda neplatnú podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka.“

Zo zmluvy o úvere uzavretej medzi oprávneným a povinným vyplýva, že rozhodcovská doložka bola medzi zmluvnými stranami dohodnutá už v deň podpisu zmluvy, i keď na samostatnej, individuálnej listine, avšak formou predtlačenej formulára. Dovolací súd priznáva žalovanej ak poukazuje na nevyváženosť dohodnutej rozhodcovskej doložky, nakoľko jej obsah nemohla ovplyvniť, nakoľko spôsobovala nevyváženosť v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech povinnej ako spotrebiteľa. Ak sa spotrebiteľ vzdáva svojho ústavného práva na prejednanie veci pred všeobecným súdom (alebo iným štátnym orgánom Slovenskej republiky) potom vôľa spotrebiteľa v takom prípade musí byť jasne preukázaná a nespochybniteľná.“

20. Na základe uvedeného je tak povinný aj naďalej toho názoru, že vzhľadom na skutočnosť, že rozhodcovská zmluva spôsobuje značný až hrubý nepomer v právach medzi spotrebiteľom a dodávateľom, predstavuje v zmysle platnej právnej úpravy, najmä s ohľadom na smernicu Rady 93/13/EHS neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskom vzťahu, ktorá nebola individuálne dojednaná, a preto je neplatná. Na základe takéhoto neplatného právneho aktu zároveň nemohla byť daná právomoc

na rozhodnutie sporu rozhodcovským súdom, ktorý vydal v predmetnom konaní napádaný rozhodcovský rozsudok.

21. Predmetný rozhodcovský rozsudok je potrebné považovať za nulitný právny akt - paakt, v dôsledku toho, že rozhodcovská doložka v znení ako je formulovaná predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku - absolútne neplatný právny úkon čo spôsobuje, že Rozhodcovský rozsudok vydaný na jej základe je aktom ničotným - paaktom. Realizácia nárokov vyplývajúcich z paaktu vykonaná dobrovoľne alebo nedobrovoľne (exekučne) nemení paakt na platný právny úkon - nakoľko „realizácia paaktu“ nespôsobuje jeho konvalidáciu. Ani prípadná exekúcia ktorá je len výkonom rozhodnutia nemá konštitutívne/zmeňujúce účinky na hmotnoprávnu - materiálnu stránku záväzkového vzťahu. O tom, že podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku nie je potrebné a nulitný akt zostáva nulitným svedčí aj názor vyslovený už viacerými súdmi v exekučných veciach. Ak exekučný súd nemôže pripustiť exekúcie na základe takýchto rozsudkov (aj keď nebola podaná žaloba o ich zrušenie) neexistuje právny dôvod považovať tieto rozsudky za platné mimo exekučného konania - napr. v konaní o uplatnenie nárokov z takýchto zmlúv. Uvedené potvrdil napr. už aj Ústavný súd SR, uznesením I. ÚS 25/2014 -11 „Žalovanému (2) treba uznať aj tvrdenie, že právoplatný rozhodcovský rozsudok na plnenie predstavuje prekážku rozsúdenej veci v konaní o určenie. Nie však rozsudok založený na neprijateľnej rozhodcovskej doložke (porov. „Nulitný rozhodcovský rozsudok nezakladá prekážku právoplatne rozhodutej veci“.)

22.1. Povinná poukázala aj na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave z 31.5.2011 sp. zn. 10CoE/308/2011, v ktorom odvolací súd potvrdil, že exekučný súd nemôže rezignovať na možnosť odopretia vykonania exekúcie na podklade titulu odporujúceho zákonu - v danom prípade rozhodcovského rozsudku.

22.2. V súvislosti s vyššie uvedeným poukázala aj na Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/27/2011 zo dňa 29.01.2015, ktorý sa zaoberal otázkou, či môže byť právoplatný a vykonateľný rozsudok rozhodcovského súdu prekážkou veci rozsúdenej pre občianske súdne konanie, v ktorom sa navrhovateľ domáha určenia, že spotrebiteľská zmluva je neplatná. Najvyšší súd v tomto rozhodnutí vysvetlil, že oprávnenie súdu skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej doložky, nevedie k posudzovaniu vecnej správnosti rozsudku rozhodcovského súdu, súvisí však s potrebou vyriešiť otázku, či a aké právne účinky má vydaný rozhodcovský rozsudok. Pri posudzovaní, či v občianskom súdnom konaní predložený rozhodcovský rozsudok má pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu (§ 35 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní) môže súd pristúpiť k riešeniu otázky platnosti rozhodcovskej doložky alebo zmluvy nielen v exekučnom konaní, ale aj v iných konaniach, napr. pri riešení otázky, či vydaný rozhodcovský rozsudok zakladá pre občianske súdne konanie prekážku res iudicata. Najvyšší súd v tomto rozhodnutí dospel k záveru, že aj rozhodcovský rozsudok ukladajúci povinnosť niečo plniť podľa spotrebiteľskej zmluvy, môže predstavovať prekážku veci rozsúdenej pre občianske súdne konanie, v ktorom sa žalobca domáha určenia, že spotrebiteľská zmluva je neplatná, ale tento právny záver je opodstatnený len vtedy, ak bol rozhodcovský rozsudok vydaný na základe platnej uzavretej rozhodcovskej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky, pretože iba platná rozhodcovská doložka alebo rozhodcovská zmluva zakladá oprávnenie rozhodcovského súdu prejednať a rozhodnúť spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom.“

22.3. Prezentovanú argumentáciu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, už plne aplikujú v obdobných veciach všeobecné sudy SR, v tomto prípade dal do pozornosti viacero rozhodnutí krajských súdov.

23. Ústavný súd sa v Uznesení sp. zn. I. ÚS 25/2014-11 zaoberal aj otázkou prekážky rozsúdenej veci a stotožnil sa s argumentáciou krajského súdu ktorý uvádza: „Žalovanému (2) treba uznať aj tvrdenie, že právoplatný rozhodcovský rozsudok na plnenie predstavuje prekážku rozsúdenej veci v konaní o určenie. Nie však rozsudok založený na neprijateľnej rozhodcovskej doložke.

24. Oprávnený zároveň dôrazne poukazuje na Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.02.2017, vydaného pod sp. zn.: 21XECdo/8/2016 - 87, v ktorom sa uvádza: „V preskúmvanej veci súd nesprávne vyhodnotil zákonnosť prijatej rozhodcovskej zmluvy, pričom sa obmedzil len na konštatovanie, že bola podpísaná, čím došlo k jej individuálnemu dojednaniu, preto podľa jeho názoru nemôže byť považovaná za neprijateľnú podmienku podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a teda neplatnú podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Zo zmluvy o úvere uzavretej medzi oprávneným a povinným vyplýva, že rozhodcovská doložka bola medzi zmluvnými stranami dohodnutá už v deň podpisu zmluvy, i keď na samostatnej, individuálnej listine, avšak formou predtlačenej formulára. Dovolací súd priznáva žalovanej ak poukazuje na nevyváženosť dohodnutej rozhodcovskej doložky, nakoľko jej obsah nemohla ovplyvniť, nakoľko spôsobovala nevyváženosť v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech povinnej ako spotrebiteľa. Ak sa spotrebiteľ vzdáva svojho ústavného

práva na prejednanie veci pred všeobecným súdom (alebo iným štátnym orgánom Slovenskej republiky) potom vôľa spotrebiteľa v takom prípade musí byť jasne preukázaná a nespochybniteľná.“

25.1. Z povahy prejednávanej veci je zrejmé, že výkon exekučného titulu vydaného rozhodcovským súdom v rozpore so zákonom, pri ignorovaní právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa je tak v rozpore so zákonom, ako i dobrými mravmi a v neposlednom rade s princípom ochrany spotrebiteľa vyjadrenom v primárnom práve Európskej únie, a teda bezpochyby v rozpore s hodnotovým zázemím spoločnosti, ako i v rozpore s právnym poriadkom SR a porušuje základy spoločenského poriadku. Vykonanie predmetného exekučného titulu, prostredníctvom ktorého by oprávnený získal plnenie, na ktoré nemá nárok, by teda bolo v rozpore s dobrými mravmi, ako i v rozpore s verejným poriadkom.

25.2. Rozhodcovský súd pri vydávaní rozhodcovského rozsudku navyše opomenul ďalšiu zásadnú skutočnosť, a to tú, že predmetný úver je z dôvodu absencie podstatných náležitostí v zmluve o úvere v zákone o spotrebiteľských úveroch bezúročným a bezpoplatkovým, resp. zmluvu ako takú je potrebné považovať za neplatnú. Vychádzajúc z obsahu predmetnej zmluvy o úvere je zrejmé, že zmluva o úvere neobsahuje väčšie množstvo podstatných náležitostí vyžadovaných ustanovením § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorých absencia je sankcionovaná bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru. V súlade s uvedeným mal teda oprávnený právo len na vrátenie ním poskytnutej istiny úveru, bez akýchkoľvek úrokov a poplatkov.

25.3. Na základe uvedeného, pre absenciu podstatných náležitostí v predmetnej zmluve o úvere, je táto zmluva sankcionovaná bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru. Napriek uvedenej skutočnosti priznal konajúci rozhodcovský súd svojim rozhodcovským rozsudkom oprávnenému okrem istiny úveru taktiež odplatu za jej poskytnutie, na ktorú v zmysle zákona a vyššie uvedeného oprávnený nemal žiaden nárok. To, že rozhodcovský súd priznal oprávnenému plnenie, na ktoré tento nemal nárok, navyše v prípade kedy bol odporcom neinformovaný spotrebiteľ, je v rozpore s princípom ochrany spotrebiteľa, so zákonom a v neposlednom rade i v rozpore s verejným záujmom a dobrými mravmi.

26. Povinná na základe vyššie uvedeného navrhuje, aby odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne a povinnej priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Povinná si uplatňuje nárok na náhradu trov právneho zastúpenia za úkon právnej služby vo výške 43,62 EUR (36,35 EUR + 20 % DPH vo výške 7,27 EUR), a to ich zaplatením na účet právneho zástupcu povinného, č. SK55 8360 5207 0042 0263 3015.

27. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné, preto uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

28.1. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že exekučné konanie sa začalo spísaním návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie vo forme zápisnice z 26.03.2015 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, so sídlom Exekútorského úradu: Záhradnícka 60, Bratislava v neprospech povinnej o vymoženie sumy vo výške 107,61 EUR, známeho úroku vo výške 117,19 EUR, poplatku za upomienky vo výške 24 EUR, trov rozhodcovského konania vo výške 313,85 EUR, trov exekúcie v sume 79,46 EUR, trov právneho zastúpenia vo výške 31,48 EUR a súdneho poplatku za vydanie poverenia v sume 16,50 EUR.

28.2. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a. s., Bratislava, Karloveské rameno 8, sp. zn. SR 110757/14 z 05.11.2014, právoplatný dňa 08.12.2014 a vykonateľný dňa 11.12.2014. Exekučným titulom bola žalovanej (povinnej) uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi (oprávnenému) istinu vo výške 404 EUR, známy úrok vo výške 42,17 EUR, poplatok vo výške 391,68 EUR, úrok vo výške 32 % ročne zo sumy 404 EUR od 01.01.2013 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 795,68 EUR od 12.04.2013 do zaplatenia. Ďalej rozhodol, že o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi trovy mediačného konania vo výške 201,97 EUR a poplatok za upomienky vo výške 24 EUR ako aj o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi trovy rozhodcovského konania vo výške 313,85 EUR, všetko v mesačných splátkach vo výške 120 EUR splatných vždy k poslednému dňu v mesiaci na účet žalobcu s tým, že prvá splátka sa stáva splatnou k poslednému dňu v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozhodnutia, až do úplného zaplatenia dlhu, a to pod následkom straty výhody splátok a výkonu rozhodnutia v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas.

29. S účinnosťou od 01.07.2016, prijatím zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), došlo v súlade s § 473 CSP k zrušeniu zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Nová právna úprava dôsledne dodržiava princíp okamžitej aplikovateľnosti procesnoprávných noriem, ktorý znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, a to aj na konania začaté pred dňom účinnosti CSP s ustanovenými výnimkami z tohto základného pravidla.

30.1. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

30.2. Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

31.1. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

31.2. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 387 ods. 2 CSP).

32.1. Podľa § 243h ods. 1 prvá veta Exekučného poriadku ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

32.2. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

32.3. Podľa § 41 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom v čase začatia exekučného konania, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti, alebo postihuje majetok.

32.4. Podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených (§ 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku).

33.1. Podľa § 50 ods. 1 Exekučného poriadku povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právny nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Ak po podaní námietok exekútor upustil od vykonania exekúcie (§ 46), o námietkach netreba rozhodnúť.

33.2. Námietky proti exekúcii je exekútor povinný doručiť súdu najneskôr do piatich dní od ich doručenia účastníkom. O námietkach proti exekúcii rozhodne súd najneskôr do 60 dní od ich doručenia (§ 50 ods. 2 Exekučného poriadku).

33.3. Proti rozhodnutiu, ktorým sa vyhovelo námietkam, je prípustné odvolanie (§ 50 ods. 4 Exekučného poriadku).

34.1. Exekučné konanie má charakter sporového konania, tento charakter sa však prejavuje iba v riešení prípadnej spornej otázky medzi oprávneným a povinným, či možno vykonávať exekúciu, teda či sú splnené predpoklady na to, aby súdny exekútor vykonával úkony exekučnej činnosti smerujúce k speňaženiu majetku alebo k vynúteniu inej povinnosti. O tejto otázke rozhoduje exekučný súd. Možno ju riešiť v troch rovinách, a to ako spor o začatie exekúcie, spor o zastavenie exekúcie (§ 57) a spor o odklad exekúcie (§ 56). Konanie o námietkach povinného proti exekúcii je sporom o začatie exekúcie, kde exekučný súd na základe námietky povinného rozhoduje o otázke, či sa exekúcia oprávnene začala.

34.2. Námietky proti exekúcii sú procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorých účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od vykonania exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Námietky teda predstavujú procesný prostriedok, ktorým možno vyvolať začiatok incidenčného sporu o prípustnosť exekúcie. Pri vznosení námietok sa uplatňuje koncentračná zásada. Námietky musia byť predovšetkým odôvodnené, pričom na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Predmetom námietok môžu byť skutočnosti procesného i hmotného práva. Procesné skutočnosti sú okolnosti, ktorých základ spočíva v nedostatku procesných podmienok.

Neodstrániteľný nedostatok v procesných podmienkach exekučného konania môže viesť k úspešnému podaniu námietok a k zastaveniu exekúcie pre neprípustnosť. Hmotnoprávne skutočnosti možno rozdeliť na skutočnosti, ktoré a) spôsobili zánik vymáhaného nároku podľa hmotnoprávných noriem, b) bránia vymáhateľnosti nároku (napr. došlo k povoleniu splátok, k premlčaniu vymáhanej pohľadávky a povinný sa premlčania dovolal, oprávnený platným úkonom súhlasil s odkladom vymáhateľnosti, a pod.), c) inak spôsobujú neprípustnosť exekúcie (napríklad popretie obsahu notárskej zápisnice, ktorá obsahuje exekvovateľný záväzok, vedenie exekúcie proti dedičom v rozsahu, ktorý prevyšuje ich zodpovednosť za dlhy povinného poručiteľa, rozhodnutie nie je formálne alebo materiálne vykonateľné, atď.), d)

znamenajú námietku, že oprávnený alebo povinný nie sú právnymi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule.

35.1. Podľa § 45 ods. 1 písm. c/ zákona č. 244/2020 Z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZoRK“) v znení účinnom v čase vydania predmetného rozhodcovského rozsudku, teda v znení účinnom do 31.12.2014, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví, ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené, alebo odporuje dobrým mravom.

35.2. Podľa § 45 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b/ alebo c/.

36. V tejto preskúmvanej veci je nesporné, že právnym základom zmluvného vzťahu účastníkov je zmluva o úvere zo dňa 04.10.2012, ktorá je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uzatvorená štandardným formulárovým systémom, a preto ju bolo nutné podrobiť súdnej kontrole a zisťovať, či plnenie uplatnené v tomto konaní sa nevymáha na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky v nej obsiahnutej tak, ako to správne učinil i súd prvej inštancie, ktorý v potrebnom rozsahu vykonal dokazovanie, na základe ktorého správne zistil skutkový stav veci a túto i správne právne posúdil. Keďže odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením jeho rozhodnutia, využíjúc postup podľa § 378 ods. 2 CSP sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v podrobnostiach ďalej poukazuje.

37. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd dodáva, že v zmysle ustanovenia § 45 Zákona o rozhodcovskom konaní exekučný súd je oprávnený posudzovať rozhodcovský rozsudok tak, ako keby právoplatný nebol a dáva mu právo posudzovať ho z hľadísk uvedených v ustanovení § 45 citovaného zákona. Exekučný súd je teda oprávnený a zároveň aj povinný posudzovať, či rozhodcovský rozsudok nezaväzuje účastníka na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Preto, ak súd prvého stupňa posudzuje rozhodcovský rozsudok v tomto zmysle, nekoná nad rozsah zákona.

38.1. Podľa zákona o rozhodcovskom konaní, ak bolo zistené, že povinný bol zaviazaný na plnenie, ktoré je právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, exekučný súd konanie zastaví a podľa Exekučného poriadku, ak zistí rozpor exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne a až následne konanie zastaví. Zákonná úprava teda dáva exekučnému súdu právo preveriť a posúdiť rozhodcovský rozsudok aj z hľadiska, či plnenie uložené vo výrokovej časti rozsudku je dovolené a či zároveň nie je v rozpore s dobrými mravmi. Uvedené posudzuje exekučný súd ako predbežnú otázku predtým, ako vydá poverenie súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie. Avšak aj po prípadnom vydaní poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy a v prípade zisteného nedostatku v tomto smere konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom, znamenajúci neúčinnosť, a teda nezáväznosť tohto exekučného titulu.

38.2. V súvislosti so skúmaním podmienky v exekučnom konaní, a to (nedostatku) právomoci rozhodcovského súdu (rozhodcu), pokiaľ sa rozhodcovské konanie týka sporu zo spotrebiteľského právneho vzťahu, ustanovenia zákona o rozhodcovskom konaní, ktoré umožňujú účastníkovi tohto konania, aby namietal nedostatok právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy v žalobe na príslušnom všeobecnom súde (§ 40 ods. 1 písm. c/), skúmanie tejto právomoci exekučným súdom v exekučnom konaní nevyučuje (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 16. januára 2013 sp. zn. 6 M Cdo 9/2012). To znamená, že aj keď účastník rozhodcovského konania, ktorým je spotrebiteľ, nevyužije možnosť spochybniť existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať existenciu, alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy a v prípade zisteného nedostatku v tomto smere konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom, znamenajúci neúčinnosť, a teda nezáväznosť tohto exekučného titulu. V tejto súvislosti zdôraznil princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach (teda v závislosti od konkrétnych okolností), ktorý ustupuje dôležitejšiemu princípu, a tým je ochrana práv spotrebiteľa.

39.1. Spotrebiteľská zmluva je v našom právnom poriadku definovaná v ustanovení § 52 Občianskeho zákonníka ako každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Podmienkou pre posudzovanie zmlúv ako spotrebiteľských je najmä tá skutočnosť, že zmluvnými stranami sú dodávateľ a spotrebiteľ a jej charakteristickým znakom je to, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ bez možnosti

spotrebiteľa tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Tieto zmluvy sú spravidla vopred pripravené na formulároch a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu tejto zmluvy alebo jej zmeny.

39.2. V danej právnej veci ide teda o spotrebiteľský vzťah, pretože účastníci bez pochyb vystupujú v postavení spotrebiteľa a dodávateľa. Súd je oprávnený aj bez návrhu v exekučnom konaní preskúmať rozpor rozhodcovskej zmluvy s vnútroštátnymi predpismi v oblasti verejného poriadku, ako aj musí preskúmať aj bez návrhu nekalú povahu tejto zmluvy, v súvislosti s článkom 6 Smernice rady 93/13/EHS, ktorý má kogentnú povahu.

39.3. Rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodujú v rozhodcovskom konaní, ktoré môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Bez ohľadu na formu, ako aj znenie rozhodcovskej zmluvy uzatvorenej medzi dodávateľom a spotrebiteľom je potrebné považovať rozhodcovskú zmluvu za neprijateľnú podmienku, ak vyznieva v neprospech spotrebiteľa a to vtedy, ak spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa a nebola individuálne dojednaná, čo platí aj pre daný prípad. Odvolací súd poznamenáva, že týmto postupom bolo spotrebiteľovi odňaté právo zaručené článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, pretože rozhodcovská doložka mu bránila uplatniť a domáhať sa svojho práva na všeobecnom súde a nútila ho podrobiť sa rozhodnutiu, ktorým došlo k zneužitiu práv dodávateľom.

40. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že v danej veci ide pri rozhodcovskej zmluve o zmluvu formulárového typu určenú pre veľké množstvo spotrebiteľov, ktorej obsah je daný vopred. Iba skutočnosť, že v zmysle čl. 3 rozhodcovskej zmluvy sa účastníci zmluvy mohli obrátiť aj na všeobecný súd, nemá za následok platnosť celej rozhodcovskej zmluvy, pretože podstatným je to, že zmluva, ktorú povinní podpísali, t. j. zmluva o úvere, rovnako aj príslušná rozhodcovská zmluva podpísaná súčasne v čase podpisu zmluvy o úvere, je adhéznou zmluvou. Obsah tejto zmluvy nemala povinná možnosť ovplyvniť, pričom dojednanie takejto zmluvy je neprijateľnou podmienkou, ktorá je v zmysle ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná.

41.1. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažuje také, s ktorými by mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

41.2. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

42.1. V danej veci išlo o klasický prípad praxe oprávneného, že nedochádzalo k individuálnemu dojednávaniu rozhodcovskej zmluvy, jej podpísanie bolo podmienené uzavretím zmluvy o úvere, pričom rozhodcovská zmluva neuvádza rozdiely v konaní pred rozhodcom a všeobecným súdom. Podstate išlo o nanútený riešenia sporu v rozhodcovskom konaní, ako podmienky na poskytnutie úveru, čo spochybňuje voľbu dlžníka slobodne sa rozhodnúť či rozhodcovskú zmluvu podpíše alebo nepodpíše. Pre nekalosť takéhoto zmluvného dojednania je možné riešiť otázku neplatnosti dojednania rozhodcovskej zmluvy.

Keď nedošlo k platnému dojednávaniu rozhodcovskej zmluvy, potom nebola daná právomoc rozhodcovského súdu rozhodovať spor účastníkov. Jeho rozhodnutie už nemôže byť základom - titulom na vedenie exekúcie proti povinnej. Pre neplatnosť rozhodcovskej zmluvy a nedostatok právomoci rozhodcovského súdu rozhodovať vec spotrebiteľa - dlžníka, potom oprávnený nemá titul na vedenie exekúcie vydaný rozhodcom s platnou rozhodcovskou zmluvou. Preto rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne, pokiaľ vyhovel námietkam povinnej proti exekúcii a exekúcia je tak neprípustná podľa § 50 ods. 1 Exekučného poriadku

43.1. Odvolací súd zdôrazňuje mimoriadnu dôležitosť rozhodcovskej zmluvy, keďže následne v prípade spornosti nároku, napríklad neplnenia žalovanou na základe uzatvorenej zmluvy, dochádza prakticky automaticky k podávaniu návrhov zo strany dodávateľov na rozhodcovský súd, ako tomu bolo i v tomto prípade, ktorý starostlivo posúdil postavenie a podnikateľské riziko oprávneného, avšak ochrane spotrebiteľa ako v zmluvnom vzťahu slabšej strany náležitú pozornosť nevenoval.

43.2. Je nepochybné, že oprávnený uzavrel s povinnou zmluvu o úvere súčasne s rozhodcovskou zmluvou a že jej obsah bol vopred predtlačný (išlo o formulárovú zmluvu), čiže ju spotrebiteľ (povinná) nemala možnosť meniť. Niet teda pochyb o tom, že zmluvné ustanovenia v rozhodcovskej zmluve neboli dojednané individuálne, pretože povinná ako spotrebiteľka nemohla ich obsah ovplyvniť (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

44.1. Vyhotovenie rozhodcovskej zmluvy na samostatnej listine samo o sebe nie je preukázaním individuálneho dojednania zmluvných ustanovení. Napriek tomu, že sa v predmetnej úverovej zmluve deklaruje jej nepodmienenosť uzavretím rozhodcovskej zmluvy, uvedená skutočnosť nevyučuje

nekalosť dojednania rozhodcovskej zmluvy. Rozhodujúcim faktorom je, či oprávnený preukázateľne poučil spotrebiteľa o obsahu a význame rozhodcovskej zmluvy a prípadného rozhodcovského konania. Iba v prípade, že by bola rozhodcovská zmluva so spotrebiteľom (povinným) pri uzatváraní zmluvy individuálne dojednaná, t. j. iba v prípade, ak by spotrebiteľ mal danú možnosť význam tohto dojednania v celom rozsahu pochopiť, a teda i ovplyvniť, bolo by možné konštatovať, že rozhodcovská doložka je dojednaná platne.

44.2. Odvolací súd neuznal ako argument prijateľnosti rozhodcovskej zmluvy ani možnosť spotrebiteľa odstúpiť od nej v lehote 14 dní. Podľa názoru odvolacieho súdu oprávneným poskytnutá lehota na odstúpenie od rozhodcovskej zmluvy je len formálna, spoliehajúc sa na to, že priemerný spotrebiteľ motivovaný predovšetkým snahou získať finančné prostriedky a nepoznajúc význam rozhodcovskej zmluvy, nebude mať dôvod od nej odstupovať v poskytnutej lehote.

45. Z uvedených podstatných dôvodov, súd prvej inštancie ako exekučný súd správne vyhovel námietkam povinnej proti exekúcii, pretože sú tu dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. Tieto dôvody spočívajú v tom, že exekučný titul, na základe ktorého žiadal súdny exekútor exekúciu vykonať, vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti (neplatnú rozhodcovskú zmluvu) ani nemal byť vydaný, keďže rozhodcovský súd nemal ani právomoc rozhodovať spor účastníkov konania. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

46. Odvolací súd o nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP tak, že v tomto štádiu konania procesne úspešnej povinnej voči oprávnenému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

47. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).